

UZASADNIENIE

W dniu 27 lutego 2020 r. (data stempla operatora pocztowego) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. wniósł pozew przeciwko Europejskiemu Sądowi Arbitrażowemu przy (...) Klubie (...) w C., Stowarzyszeniu (...) w O. oraz Stowarzyszeniu (...) w C., którym domagał się zasądzenia na swoją rzecz solidarnie od pozwanych kwoty 24000,00 zł, z tym że:

- kwoty 9000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 9000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz
- kwoty 6000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty.

Powód wnosił ponadto o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Pozwani (...) Sąd Arbitrażowy przy (...) Klubie (...) w C. reprezentowany przez Prezesa M. P. (decyzja k. 47) oraz Stowarzyszenie (...) w C. reprezentowane przez Przedstawiciela M. P. (informacja Starostwa Powiatowego w C.) wnosili o oddalenie powództwa. Pozwani odpis pozwu otrzymali dnia 30 kwietnia 2020 r. (zpo k. 38).

Wskazać należy, że – jak wynika z informacji Starostwa Powiatowego w C. z dnia 7 maja 2021 r. (k. 82) – Stowarzyszenie (...) zmieniło siedzibę stowarzyszenia z O. na G. gmina R., a następnie, od 2018 r., na C..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 sierpnia 2017 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. przekazał na rachunek bankowy (...) Klubu (...) w O. (obecnie w C.) dwukrotnie kwotę 9000,00 zł tytułem (...) Sąd Polubowny w C. Sygnatura Akt – I Co – (...) – I A – (...)” oraz tytułem (...) Sąd Polubowny w C. Sygnatura Akt – I A – 2/2 – (...)”, zaś w dniu 21 sierpnia 2017 r. kwotę 6000,00 zł tytułem „Opłata Sąd Arbitrażowy – Sygnatura Akt – 1.I A – (...) kwota 3 tys. zł, 2. I A - (...) kwota 3 tys. zł.” (potwierdzenia przelewów k. 14 – 15).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. nie prowadził spraw o wskazanych powyżej sygnaturach przez sądem polubownym przy (...) Klubie (...) w C. (zeznania Prezesa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. W. K. k. 42 – 42 v).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. nie pożyczał pieniędzy w 2017 r. za pośrednictwem sądu polubownego przy (...) Klubie (...) w C. J. P. (zeznania Prezesa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. W. K. k. 42 – 42 v)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. wezwał pismem z dnia 17 grudnia 2019 r. adresowanym na adres ul. (...) 406 O.: (...) Sąd Arbitrażowy przy (...) Klubie (...) w C., (...) Klub (...) w O. oraz M. P. do zwrotu wskazanym powyżej kwot w terminie 7 dni od doręczenia wezwania. Przesyłka została zwrócona do nadawcy jako nieodebrana przez adresata (wezwanie k. 16, koperta k. 18).

Stowarzyszenie (...) w C. jest stowarzyszeniem zwykłym. Od 30 kwietnia 2018 r. jego siedziba mieści się w C. przy ul. (...) (informacja Starostwa Powiatowego w C. k. 82).

(...) Sąd Arbitrażowy działa przy (...) Klubie (...) w C. (regulamin (...) k. 89 – 97).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności potwierdzeń przelewów (k. 14 – 15) oraz zeznań przesłuchanego w charakterze powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N..

Powyższe dowody są w pełni wiarygodne. Pozwani w odpowiedzi na pozew przyznali, że powodowa Spółka nie prowadziła wskazanych w tytułach przelewów spraw przez sądem polubownym. Z tych względów Sąd pominął dowód z zeznań świadka J. P. w trybie art. 235² § 1 pkt 4 i 5 kpc jako niemożliwy do przeprowadzenia na rozprawie w dniu 28 października 2021 r. oraz zmierzający do przedłużenia postępowania wobec faktu, że świadek J. P. uniemożliwił swoje przesłuchanie w dniu 28 października 2021 r. odmawiając bezpodstawnie założenia maseczki ochronnej.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo zasługuje na uwzględnienie co do zasady.

Wskazać należy, że powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. swoje żądanie zwrotu kwoty łącznie 24000,00 zł wywodzi z przepisów dotyczących zwrotu nienależnego świadczenia.

Zgodnie z art. 405 kc, kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

Dyspozycja art. 405 kc wyznacza zatem trzy podstawowe przesłanki powstania roszczenia o zwrot wzbogacenia, a mianowicie wymaga się, aby:

1. doszło do wzbogacenia majątku jednej osoby, uzyskanego kosztem majątku innej osoby;
2. wzbogacenie i zubożenie pozostawały ze sobą w związku w tym rozumieniu, iż wzbogacenie jest wynikiem zubożenia, a zatem by miały wspólne źródło oraz
3. aby wzbogacenie nastąpiło bez podstawy prawnej.

Najważniejszą przesłanką bezpodstawnego wzbogacenia jest „brak podstawy prawnej” wzbogacenia. Zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, brak podstawy prawnej oznacza uzyskanie korzyści kosztem zubożonego, nieusprawiedliwione przez czynność prawną, przepis ustawy, orzeczenie sądu lub decyzję administracyjną; zasadniczym więc elementem oceny jest poszukiwanie usprawiedliwienia dla danego przesunięcia majątkowego czy szerzej – przysporzenia.

Kodeks cywilny przesądza, iż wzbogacenie musi mieć charakter majątkowy (verba legis: „uzyskał korzyść majątkową”). Wzbogacenie zatem polegać może na nabyciu lub rozszerzeniu prawa albo zmniejszeniu pasywów albo powstrzymaniu powiększenia pasywów lub zmniejszenia aktywów; na nabyciu korzyści (lucrum emergens) albo uniknięciu straty (damnum cessans).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. wykazał, że nastąpiło wzbogacenie pozwanego (...) Klubu (...) w C. jego kosztem, a nadto, że nastąpiło to bez podstawy prawnej.

Podkreślić należy, że nie było w niniejszej sprawie sporu co do kwestii przekazania łącznie kwoty 24000,00 zł przez powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. na rzecz pozwanego (...) Klubu (...), jak również co do faktu, że powodowa spółka nie prowadziła przez Europejskim Sądem Arbitrażowym spraw o wskazanych w tytułach przelewów sygnaturach. W ocenie Sądu, brak jest podstaw do przyjęcia – jak twierdzi M. P. jako Prezes Europejskiego Sądu Arbitrażowego oraz jednocześnie Przedstawiciel (...) Klubu (...) w C. – że kwoty te stanowiły swoistą „pożyczkę” udzieloną J. P. przez uiszczenie za niego opłat przez wskazanym sądem. W adnotacjach dotyczących tytułu przelewu poszczególnych kwot wpisano jedynie sygnatury spraw; brak jest jakiegokolwiek adnotacji, że wpłaty dokonywane są w imieniu bądź na poczet spraw J. P.. Prezes powodowej spółki kategorycznie zaprzeczył aby tego rodzaju uzgodnienia miały miejsce.

W związku z powyższym Sąd uwzględnił roszczenie powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. i zasądził na jego rzecz od pozwanego Stowarzyszenia (...) w C. kwotę 24000,00 zł.

Odnosząc się do kwestii odsetek ustawowych za opóźnienie od tej kwoty Sąd miał na uwadze, że zobowiązanie do zwrotu świadczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia ma charakter bezterminowy. Oznacza to, że termin spełnienia takiego świadczenia musi być wyznaczony zgodnie z art. 455 kc a więc niezwłocznie po wezwaniu skierowanym przez zubożonego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie V CK 461/03).

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. wnosił o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od poszczególnych kwot od dnia następnego po dokonaniu przelewu.

Jak wskazano powyżej, powód wezwał pozwanych do zwrotu kwoty 24000,00 zł, jednakże wezwanie to nie może odnieść skutku prawnego. Korespondencja w tym zakresie została skierowana na adres, pod którym od ponad roku, nie mieściła się już siedziba Stowarzyszenia.

Pozwani otrzymali odpis pozwu w dniu 30 kwietnia 2020 r. Z tych względów Sąd uwzględnił roszczenie w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 30 kwietnia 2020 r.; oddalając jednocześnie powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie w pozostałym zakresie.

Jednocześnie Sąd odrzucił pozew w stosunku do Europejskiego Sądu Arbitrażowego przy (...) Klubie (...) w trybie art. 199 § 1 pkt 3 kpc, uznając, że nie ma on zdolności sądowej. Jak wynika z regulaminu (...) (§ 1 ust. 1 – regulamin k. 89 – 97) sąd ten działa przy (...) Klubie (...). Na marginesie wskazać należy, że opłaty, których zwrotu domaga się powód zostały uiszczone na rzecz (...) Klubu (...), co wynika wprost z treści powołanych powyżej przelewów.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 100 zd. 2 kpc, zgodnie z którym Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. W związku z tym Sąd zasądził od pozwanego Stowarzyszenia (...) w C. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 1200,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu.